

Kjak

Óli Jacobsen

Heini og skotni sangfuglurin

Eg eri grundleggjandi samdur við sjónarmiðini hjá Heina í Skorini um talufrælsi í greinini, hann hevði í bløðunum um dagarnar. Bert er tað spell, at hansara hugburður valdast, hvør tað er.

Orsøkin til, at eg taki til orðanna, er tað sum Heini skrivur um Hermann Oskarsson og ráðstevnuna hjá Norðuratlantsbólkinum á Christiansborg í 2004. Longu tá gjørdi Heini sum blaðmaður fyri Sosialin ta niðurstøðu, at HO var skerdur í sínum talufrælsi av teimum, sum høvdu eina aðra hugsan enn hann. Hann fekk enntá lýst hetta sum “ársins krossfesting” í Sosialinum.

Veruleikin er tann beint mótsatti av tí, sum Heini førir fram. Tað var nevniliga **eingin**, sum gjørdi Hermannin nakran órætt.

Tað sum hendi var, at HO hevði eina framløgu á hesi ráðstevnu. Aftaná hana greiddi hann donskum fjølmiðlum, sum útvarpi, Berlingske Tidende og TV2, frá

Ársins krossfesting: Hermann Oskarsson

Formaður Búskaparráðsins gjørdist ársins offurlamb eftir hansara luttøku á krossferðini hjá Norðuratlantsbólkinum á Christiansborg seinast í mai. Eingin hevði hvørki sæð ella hoyrt umstrídda fyrilesturin hjá neyðars búskaparfrøðinginum, men bæði Landsstýrið, fjølmiðlar og Fiskimannafelagið vórðu skjótir úti við rívuni. Við árslok takkaði Oskarsonur fyri seg, og kvørkratak valdsharrana náddi sín-um endamáli.

Útleggingin hjá Heina í Skorini er eins skeiv í dag, sum hon var í 2004.

sínum persónligu sjónarmiðum um blokkin og fiskimannaskattin.

Tann einasta misskiljing var, at tað í Føroyum ikki var greitt, hvat ið var sagt á sjálvari ráðstevnuni, og hvat ið var sagt í fjølmiðlunum í hesum sambandi.

Tað avgerandi er, at tað sum fólk gjørdur viðmerkingar til, var væl dokumenterað í donsku fjølmiðlunum.

Tí var yvirhøvur ikki

talán um, at fólk østu seg um sjónarmið, sum tey ikki høvdu hoyrt, sum Heini saman við øðrum gjørdur tað til, tá ið hetta mál var frammi. At kanska ikki alt var so sakligt kann vera.

Eg gjørdist partur av hesum máli í sambandi við ein sending í TV2 um fiskimannaskattin í Føroyum. Hon var grundað á almenn sjónarmið hjá HO, sum hann eisini útgreinaði í hesi

sending. Her var niðurstøðan, at føroyskir fiskimenn vóru nógv betur fyri við skatting enn danskir starvsbrøður, og at rokningin fyri hetta varð goldin av danska blokkinum.

Hetta fekk formannin í fólkatingsins figgjarnevnd, Kristian Thulesen Dahl, at hótta við at nýta blokkin sum jarnbrot fyri at steðga hesum “óskili,” soleiðis sum hann skilti tað.

Fyri at gera eina langa søgu stutta fekk eg eftir tógvið stríð TV2 at taka aftur niðurstøðuna í sendingini, tí eg kundi prógvað, at upplýsingarnar, sum lógu til grund fyri henni, vóru skeivar. Hetta var ikki lítið avrik, tá ið hugsað verður um sjálv-rættvísina hjá journalistum.

Hervið datt henda politiska hótta burtur. Tá ið eg árið eftir hitti Thulesen Dahl, ynskti hann mær tillukku við avrikinum.

Men hetta kom illa við hjá teimum í Føroyum, sum longu høvdu “samtykt” tann “sannleikan” í hesum máli, sum Heini endurtekur í síni grein. Tí varð og verður tann sera týðandi partur av málinum, sum snúði seg um tað, sum varð sagt í donsku fjølmiðlunum, tagdur burtur, eisini av Heina. Tí er og var hansara lýsing av hesum máli ikki so frægt sum ein hálvur sannleiki fyri at siga tað diplomatiskt.

Síðan 2004 er henda “krossfestingarmytan” javn-

an pussað, eisini í fleiri bókum. Børn hjá mær hava enntá fingið umrødda “sannleikan” heim við sær úr miðnáamsskúla í sambandi við uppgávur, tey hava havt. Ein fyrst samtyktur “sannleiki” verður nevniliga galdandi allar ævir, uttan mun til, hvat ið er rætt ella skeivt. Og uttan mun til tað, sum verður kunnað um málið.

Heini staðfesti longu í 2004, at hann, sum fekk allan sannleikan fram, var ein av “skurkunum” í hesum máli. Tað var beint mótsatt. Hóast ta dokumentatión, sum finst um alt hetta mál, verður henda villleiðing endurtikin nærur átta ár seinni.

Tað er hugstoytt, at Heini júst í sínum grundgevingum fyri talufrælsi á henda hátt dregur fram eina hending, har hann sjálvur var við til at illkenna fólk, sum júst fekk sannleikan fram í samband við tað mál, sum hann tekur fram í somu grein.

Dagfinnur Danbjørg

Svik, svindil og bedrag

Mær vitandi kundu vit á mínum ungu árum loyva okkum at trúgva tí, ið var ført fram av álitisfólki, eitt nú læknum, leiðandi politikarum, religiøsum leiðarum og bankafólki, bert fyri at nevna nøkur fá fólk í týðandi størvum.

Men hvussu er vorðið nú? Nú kanst tú ikki líta á nakran: læknar eru bundnir at medisinalíðnaðinum, tá um medisín ræður, og alt ov mong fáa medisín, ið tey ikki átti at fingið m.a. medisín fyri DAMP. Sjálv medisinalhandbøkurnar eru figgjaðar og lagdar til rættis av medisinalíðnaðinum, so her stýrir profitturin. Óhugnaligt.

Politikararnir lúgva, sum

fuglurin flýgur. Langgaard -ólukkudýrið - krýpir til krossin í Dimmu í gjár og sigur: Eg seldi eina lygn. Um hatta hevði verið einasta lygnin, so var væl sloppið, tí lygnirnar frá valagitatiónini sæð í ljósinum av samgonguúrslitinum eru ræðandi - og fleiri fara at koma so við og við.

Kinesararnir siga, at samvitskan er fyrrkantað og melur runt inni í høvðinum, tá logið verður, so mann fær ilt fyrstu, aðru og triðju ferð logið verður, men so dregur frá, tí spísku hornini verða avrundaði so við og við, som logið verður, og at enda eru hornini so mikið rundaði, at mann ikki fólir nakað, og tað sær út, sum um nógvir politikkarar eru komnir á tað

runda støðið har lygnirnar pínuleysar kunnu streyma út til og yvir fjøldina.

Politikkararnir hava opinbart gjørt ov lítið, tí studenturin blívur við at siga, at skattaumleggingin er framd fyri at fáa fólk at arbeiða meira. Ið hvussu so er og ikki, so fær sami studentur og hansara javnlíkar í landsstýrinum eini 6. - 7.000 kr. meira um mðr nú, og tað svarar til uml. 80.000 kr. um árið, sum teir annars skuldu arbeitt eini 175.000 kr. fyri brutto fyri at kunnað fingið. Skal Kaj Leo til at renna meira fyri pengarnir, ella hvussu? Politikararnir, ið stýra landinum nú, mugu sigast at vera fullkomuliga uttan trúðvirði. Áður spentu politikkararnir seg fyri hug-

sjónina, nú spennu teir hugsjónina fyri egin áhugamál. Úrslitið er hareftir. So her stýrir profitturin eisini.

Tey høgrareligiøsu hava kanska altíð dansað um gullkálvin, men nú ber av. Tí tey vísa seg at vera fundamentið undir høgraradikalum og kryptofascistisku samgonguni, sum í peningagreði hevur vent boðskapinum á høvðið, og sum hevur lagt seg eftir at eyðræna vanliga fólkið enn meira. Soleiðis hava vit sæð tað áður, at sama slagi altíð hevur runnið eftir og stuðla øllum slagum av høgrapakki kring allan knøttin. Sum tey vóru von at siga fyrr, tá okkurt skeivt varð gjørt: Hatta mást tú ikki, tí Jesus pápi grætur. Um

hann græt tá, so grætur allur Himmalin nú. - Og sjálvandi er tað eisini í hesum førinum profitturin, ið stýrir teimum religiøsu. Guð verður spentur fyri gullvogning, og tað riggar - at síggja til - heilt væl. Men har er eitt men.

Áður kundi tú líta á ein banka. Hann hevði nakrar innláns- og útlánsuppgávur, sum hann røkti. Og bankin visti, hvør tú var, og tú visti hvør bankin var. So burtursæð frá Sjóvinnubankanum, sum ein fólkaflaksformaður koyrði á heysin fyrst í -50-unum, so var álit allan vegin runt. Men hvat er nú hent? Hvør kann nú stóla á ein banka? Svik, svindil og bedrag er vorðin hvønn dagskostur. Og fyri at tað ikki skal vera lygn, so

fáa teir, ið koyra ein banka á heysin fleiri mill.og hartil góð størv - afturfyri?

Eg seldi eina lygn, segði Langgaard. Hvør seldi hinar? Og hvør selur lygnirnar nú: læknin, politikkarin, religiøsi leiðarin, bankin ella onkur fimti, sætti, sjeyndi ... ella?

Kanska áttu vit at tikið eina uppgerð við allar hesar lygnir, ið allar hava profit sum høvuðsgrundarlag, og í staðin sett tað at vera menniskjansligur í einum solidariskum anda í hásæti í staðin fyri. Kanska Jesupápi tá hevði sent okkum eitt lítið smíl. Hvør veit?